

УДК 342.9

DOI 10.33244/2617-4154.3(12).2023.343-351

Ю. В. Осика.

аспірант,

Державний податковий університет

e-mail: Osyka1993@ukr.net

ORCID ID 0009-0001-0581-1262

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВИКОРИСТАННЯ ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ

Статтю присвячено питанням правового регулювання використання персональних даних. Наголошено, що у сучасному інформатизованому світі персональні дані фізичних осіб набули особливо важливого значення як самодостатня соціальна цінність та об'єкт правового регулювання. Зазначено, що у національній правовій системі сформовано важливі передумови правового регулювання суспільних відносин, пов'язаних із захистом персональних даних. Нормативно-правове регулювання персональних даних відзначається своєю комплексністю, охоплюючи елементи, властиві для предмета правового регулювання галузі конституційного, цивільного та адміністративного права. Комплексне регулювання суспільних відносин у сфері персональних даних передбачає застосування низки законодавчих та нормативно-правових актів, які визначають права та обов'язки суб'єктів відносин у цій сфері. В Україні існують законодавчі акти, які стосуються захисту персональних даних та регламентують їх обіг, зокрема Закон України «Про захист персональних даних», Закон України «Про інформацію», Закон України «Про державну реєстрацію актів цивільного стану», Закон України «Про публічні електронні реєстри» тощо. Крім того, існують різноманітні нормативно-правові акти, які визначають правила обробки персональних даних у певних сферах, наприклад, медичній, соціальній, фінансовій тощо. Отже, на сучасному етапі розвитку суспільних відносин у сфері персональних даних громадян постає необхідність проведення кодифікації нормативно-правового матеріалу та формування окремого «Інформаційного кодексу України», складовим елементом якого має бути інститут персональних даних громадян. У національному контексті розбудови системи захисту персональних даних провідне значення мають також нормативно-правові акти, спрямовані на задоволення публічно-правових вимог щодо створення системи захисту персональних даних, їх баз у різних інформаційних сферах та «середовищах».

Ключові слова: персональні дані, інформація, нормативно-правове регулювання, кодифікація, державне управління.

Мета дослідження – аналіз правового регламентування забезпечення захисту персональних даних громадян органами влади.

Постановка проблеми. У сучасному інформатизованому світі персональні дані фізичних осіб набули особливо важливого значення як самодостатня соціальна цінність та об'єкт правового регулювання. Ставлення до персональних даних на рівні правової політики та юридичної доктрини відзначається єдиними підходами для більшості країн світу. У цифрову епоху персональні дані можуть зберігатися в різних форматах, таких як бази даних, хмарні сховища, соціальні мережі тощо. Захист персональних даних фізичних осіб є нормативно-закріпленим обов'язком урядів більшості країн світу. Це забезпечує захист прав та свобод і законних інтересів суб'єктів персональних даних, запобігає несанкціонованому їх використанню, зловживанням та крадіжкам. Персональні дані фізичних осіб стали важливою соціальною цінністю в інформаційному суспільстві, а їх захист від несанкціонованого доступу та використання є важливим завданням для держав та організацій, що збирають та обробляють ці дані. Інформація та інформаційні технології, стимулюючи позитивні та корисні зміни в суспільстві, формують потребу у виробленні нових поглядів та у глибокому науковому переосмисленні можливостей використання віртуального середовища. Важливим елементом процесу цифровізації інформації виступає розширення доступу до сфери персональних даних фізичних осіб, яка перетворюється на ваговий ресурс розвитку держави та інституцій громадянського суспільства.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемам правового регулювання використання персональних даних сьогодні присвячено незначну кількість наукової публіцистики. Сутність персональних даних та окремі аспекти їх правового захисту досліджували такі вчені: Ю. Д. Белова [1], В. М. Брижко [2], А. М. Новицький [3], А. В. Пазюк [4], І. Я. Сенюта [5], О. М. Селезньова [6].

Водночас зазначимо, що значна кількість сучасних досліджень акцентує увагу на приватноправових аспектах захисту прав персональних даних громадян, тобто майже всі дослідження сконцентровані в площині цивільного права.

Виклад основного матеріалу. Більшість країн світу здійснює регламентування обігу та використання персональних даних на рівні спеціального законодавства. Нормативно-правові акти регламентують обіг персональних даних, а також встановлюють правила щодо їх зберігання, обробки та передачі. Основні принципи, які визнають більшість законів про захист персональних даних, включають: заборону збирання та обробки персональних даних без згоди суб'єкта даних або без іншої правової підстави; обмеження збирання, обробки та зберігання персональних даних лише до необхідного мінімуму; забезпечення безпеки та конфіденційності персональних даних; регламентування права суб'єкта даних на доступ та корекцію своїх персональних даних, а також на можливість скористатися правом на «забуття». У багатьох державах також існують відповідні органи державного контролю, які відповідають за нагляд за виконанням законів про захист персональних даних та захист прав суб'єктів даних.

Наприклад, відповідно до положення ст. 68 Регламенту 2016/679 Європейського Парламенту та Ради від 27 квітня 2016 року. «Про захист фізичних осіб щодо обробки персональних даних та про вільне переміщення таких даних» було створено

спеціальний орган – Європейську раду щодо захисту персональних даних. Європейська рада щодо захисту персональних даних – це незалежний орган Європейського Союзу, який сприяє послідовному застосуванню правил захисту даних у всьому Європейському союзі, а також сприяє співпраці між органами захисту даних ЄС [7]. Отже, Європейська рада щодо захисту персональних даних складається з представників національних органів захисту даних та окремих представників інших органів Європейського Союзу. Європейська рада щодо захисту персональних даних має власний секретаріат, що відповідає за організацію її діяльності.

Українське законодавство з самого початку прийняло до уваги орієнтири, сформовані у нормативних актах ЄС. Це зумовило прийняття Закону України «Про захист персональних даних» від 01.06.2010, де законодавчо закріплено поняття «персональні дані» як «відомості чи сукупність відомостей про фізичну особу» (ст. 2) [8].

Закон України «Про захист персональних даних» встановлює правила збору, зберігання, використання та передачі персональних даних, а також встановлює права суб'єктів персональних даних. Для контролю за виконанням цього закону створено Державну службу з питань захисту персональних даних.

Персональні дані громадян – насамперед це інформація, що стосується конкретної особи, яка ідентифікується або може бути ідентифікована з використанням цієї інформації. Персональні дані громадян є важливим інформаційним ресурсом для багатьох сфер суспільної діяльності, включаючи державне управління, господарської діяльності, науки, медицини, військової справи тощо. Однак збір, обробка та зберігання цих даних повинні здійснюватися відповідно до вимог законодавства щодо захисту персональних даних, щоб запобігти можливим порушенням прав та свобод суб'єктів персональних даних. Отже, персональні дані громадян можна розглядати як інформацію, що потребує особливої уваги та захисту з боку органів управління, корпоративних структур та інших сторін, які працюють із цими даними.

Відповідно, наступним важливим у контексті нормативно-правового регулювання захисту персональних даних виступає Закон України «Про інформацію». Термін «персональні дані» поданий у цьому акті як «інформація про фізичну особу» (ст. 11 Закону України «Про інформацію») [9].

В Україні також було запроваджено електронну систему охорони здоров'я (ст. 11 Закону України «Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення» [10]) – інформаційно-телекомунікаційну систему, що забезпечує автоматизацію ведення обліку медичних послуг. Функціонування електронної системи охорони здоров'я повинно здійснюватися з урахуванням вимог законодавства про захист персональних даних [11]. Електронна система охорони здоров'я містить значну кількість конфіденційної інформації щодо здоров'я пацієнтів, таку як ім'я, дата народження, результати тестів, медична історія тощо. До того ж персональні дані пацієнта, а саме: відомості про стан свого здоров'я, факт звернення за медичною допомогою, діагноз, а також відомості, одержані під час його медичного обстеження, охоплюються правом на таємницю про стан здоров'я (ст. 391); відомості про хворобу, медичне обстеження, огляд та їх результати, інтимну і сімейну сторони життя

громадянина, що підпадають під правовий режим лікарської таємниці (ст. 40) Основ законодавства України про охорону здоров'я) [12]. Оскільки ці дані є особистими та конфіденційними, то їх збір, зберігання, обробка та передача повинні здійснюватися відповідно до вимог законодавства про захист персональних даних, зокрема, до Закону України «Про захист персональних даних». Це означає, що організації, які займаються обробкою персональних даних пацієнтів, повинні забезпечувати їхній захист від несанкціонованого доступу, втрати, зміни чи розголошення. Крім того, вони повинні дотримуватися принципів прозорості та інформаційної свободи, надавати пацієнтам доступ до їхніх персональних даних та інформувати про їх обробку.

Персоналізовані дані (усі дані про пацієнта, які містяться в декларації, а із запровадженням електронного рецепта й електронної медичної картки – медична інформація та призначення) доступні тільки лікарю, з яким підписана декларація, та лікарю, до якого пацієнт приходить за направленням. Коли у системі з'являється медичні дані, пацієнт зможе сам вирішувати, кому він додатково надає доступ.

Варто зазначити, що дія Закону України «Про захист персональних даних» поширюється на всіх суб'єктів господарської діяльності в медичній сфері не залежно від форми власності та відомчого підпорядкування. Тобто не тільки бюджетні заклади охорони здоров'я, але і всі приватні і приватно практикуючі медпрацівники повинні реєструвати бази персональних даних, які ними ведуться. У зв'язку із цим ухвалена постанова Кабінету Міністрів України від 06.06.2012 № 546 «Про затвердження електронного реєстру пацієнтів» (далі – реєстр) [13], яка прийнята на виконання Національного плану дій на 2012 рік щодо впровадження Програми економічних реформ на 2012–2014 роки [14], якою було передбачено створення Електронного реєстру пацієнтів.

Пізніше нормативно-правова база адміністративно-правового характеру була доповнена положеннями окремих законів, які запроваджували систему надання адміністративних послуг та здійснення електронної реєстраційної діяльності. До таких необхідно віднести Закон України від 6 вересня 2012 року № 5203-VI «Про адміністративні послуги» [15] та Закон України від 15 липня 2021 року № 1689-IX «Про особливості надання публічних (електронних публічних) послуг» [16], який визначає засади надання електронних публічних послуг, публічних послуг, комплексних електронних публічних послуг, автоматичного режиму надання електронних публічних послуг і Закон України від 18 листопада 2021 року № 1907-IX «Про публічні електронні реєстри» [17], який встановлює правові, організаційні і фінансові засади створення та функціонування публічних електронних реєстрів з метою захисту прав та інтересів фізичних та юридичних осіб під час створення, зберігання, оброблення та використання інформації у публічних електронних реєстрах.

Використання персональних даних у процесі надання адміністративних послуг та здійснення електронної реєстраційної діяльності є необхідною умовою для забезпечення ефективної і зручної взаємодії між державою та громадянами. Персональні дані можуть використовуватися для ідентифікації громадян та перевірки їхньої відповідності критеріям, необхідним для отримання адміністративних послуг, наприклад для

отримання дозволу на будівництво, реєстрації належності автомобіля або для оформлення паспорта. Електронна реєстраційна діяльність також потребує збору й обробки персональних даних громадян. Наприклад, під час реєстрації бізнесу фізична особа-підприємець повинна надати свої персональні дані, такі як ім'я, адресу, ідентифікаційний код та інші дані. Такі дані є необхідними для відображення відповідної інформації в державних базах даних та реєстрах. Водночас збір та обробка персональних даних громадян повинна здійснюватися відповідно до вимог законодавства про захист персональних даних. Органи, що здійснюють збір та обробку персональних даних, повинні забезпечувати їх захист від несанкціонованого доступу, використання та поширення.

Дія Закону України від 18 листопада 2021 року № 1907-IX «Про публічні електронні реєстри» поширюється на відносини, що виникають у сфері публічних електронних реєстрів під час створення, ведення, взаємодії, адміністрування, перетворення, модифікації та припинення публічних електронних реєстрів, при використанні реєстрової інформації національних електронних інформаційних ресурсів під час провадження дозвільної діяльності, надання адміністративних, соціальних та інших публічних послуг, провадження іншої управлінської діяльності та державного регулювання, а також поширюється на відносини, що виникають під час створення, ведення, взаємодії, адміністрування Єдиного реєстру адвокатів [17].

У контексті здійснення послуг державної реєстрації, пов'язаних з використанням персональних даних, необхідно згадати і низку інших нормативних актів. Так, у ст. 4 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців та громадських формувань» державна реєстрація юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців та громадських формувань – це засвідчення факту створення або припинення юридичної особи, засвідчення факту набуття або позбавлення статусу підприємця фізичною особою, а також вчинення інших реєстраційних дій, які передбачені цим Законом, шляхом внесення відповідних записів до Єдиного державного реєстру [18]. У Законі України від 1 липня 2010 року № 2398-VI «Про державну реєстрацію актів цивільного стану» [19] поняття такої реєстрації немає, лише вказано, що державна реєстрація актів цивільного стану проводиться з метою забезпечення реалізації прав фізичної особи та офіційного визнання і підтвердження державою фактів народження фізичної особи та її походження, шлюбу, розірвання шлюбу, зміни імені, смерті (ст. 9) [19]. Окремі норми ЦК України також присвячені праву на особисте життя та його таємницю. З ними органічно пов'язані інші суб'єктивні немайнові права, які на практиці виступають правовими гарантіями забезпечення таємниці особистого життя. До таких відносимо: право на інформацію (ст. 302), право на особисті папери (ст. 303), право на таємницю кореспонденції (ст. 306) та право на недоторканність житла (ст. 311) [20].

Висновки. У підсумку наголосимо, що у національній правовій системі сформовано важливі передумови правового регулювання суспільних відносин, пов'язаних із захистом персональних даних. Нормативно-правове регулювання персональних даних відзначається своєю комплексністю, охоплюючи елементи, властиві для предмета

правового регулювання галузі конституційного, цивільного й адміністративного права. Комплексне регулювання суспільних відносин у сфері персональних даних передбачає застосування ряду законодавчих і нормативно-правових актів, які визначають права та обов'язки суб'єктів відносин у цій сфері. В Україні існують законодавчі акти, які стосуються захисту персональних даних і регламентують їх обіг, зокрема закони України «Про захист персональних даних», «Про інформацію», «Про державну реєстрацію актів цивільного стану», «Про публічні електронні реєстри» тощо. Крім того, існують різноманітні нормативно-правові акти, які визначають правила обробки персональних даних у певних сферах, наприклад медичній, соціальній, фінансовій тощо. Отже, на сучасному етапі розвитку суспільних відносин у сфері персональних даних громадян постає потреба у проведенні кодифікації нормативно-правового матеріалу та формування окремого *«Інформаційного кодексу України»*, складовим елементом якого має бути інститут персональних даних громадян. У національному контексті розбудови системи захисту персональних даних провідне значення мають також відігравати нормативно-правові акти, спрямовані на задоволення публічно-правових вимог щодо створення системи захисту персональних даних, їх баз у різних інформаційних сферах і «середовищах».

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Белова Ю. Д. Цивільні правовідносини щодо персональних даних. Хмельницький : ФОП Мельник А.А., 2019. 192 с.
2. Брижко В. М. Захист персональних даних: реалії та практика сучасності. *Інформація і право*. 2013. № 3. С. 31–48.
3. Новицький А. Щодо питання структуризації інформаційного права як наукової категорії. *Актуальні проблеми правознавства*. 2016. Вип. 4. С. 34–38.
4. Пазюк А. В. Міжнародно-правове регулювання інформаційної сфери (теоретичні і практичні аспекти) : дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.11 / Київ. нац. ун-т імені Тараса Шевченка. Київ, 2016. 567 с.
5. Сенюта І. Я. Захист персональних даних у сфері охорони здоров'я: алгоритм змін. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Юридичні науки»*. 2014. Випуск 6-1/2014. С. 216–221.
6. Селезньова О. М. Теоретико-методологічні основи інформаційного права України : моногр. Чернівці : Місто, 2014. 408 с.
7. Regulation (EU) 2016/679 of the European Parliament and of the Council of 27 April 2016 on the protection of natural persons with regard to the processing of personal data and on the free movement of such data, and repealing Directive 95/46/EC (General Data Protection Regulation) (Text with EEA relevance). URL : <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:32016R0679>
8. Про захист персональних даних : Закон України від 01.06.2010 № 2297-VI. *Офіційний вісник України*. 2010. № 49. Ст. 1604.
9. Про інформацію : Закон України в редакції Закону від 13.01.2011 № 2938-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2011. № 32. Ст. 313.

10. Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення : Закон України від 19 жовтня 2017 року № 2168-VIII. *Офіційний вісник України*. 2018. № 4.
11. Сенюта І. Я. Захист персональних даних у сфері охорони здоров'я: алгоритм змін. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Юридичні науки»*. 2014. Випуск 6-1/2014. С. 216–221.
12. Основи законодавства України про охорону здоров'я від 19 листопада 1992 року № 2801-XII. *Відомості Верховної Ради України*. 1993. № 4. Ст. 19.
13. Про затвердження Положення про електронний реєстр пацієнтів : постанова Кабінету Міністрів України від 06.06.2012 № 546. *Офіційний вісник України*. 2012. № 47. С. 23. Ст. 1832, код акта 62180/2012. 27 червня.
14. Програма економічних реформ на 2012–2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава», затверджена Указом Президента України від 12.03.2012 № 187 // База даних «Законодавство України» / ВР України. URL : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/n0004100-10> (дата звернення: 11.12.2021).
15. Про адміністративні послуги : Закон України від 6 вересня 2012 року № 5203-VI // База даних «Законодавство України» / ВР України. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5203-17#Text> (дата звернення: 11.12.2021).
16. Про особливості надання публічних (електронних публічних) послуг : Закон України від 15 липня 2021 року № 1689-IX // База даних «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1689-20#Text> (дата звернення: 11.12.2021).
17. Про публічні електронні реєстри : Закон України від 18 листопада 2021 року № 1907-IX // База даних «Законодавство України» / ВР України. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1907-20#Text> (дата звернення: 11.12.2021).
18. Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців та громадських формувань : Закон України 15 травня 2003 року № 755-IV // База даних «Законодавство України» / ВР України. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/755-15#Text> (дата звернення: 11.12.2021).
19. Про державну реєстрацію актів цивільного стану : Закон України від 1 липня 2010 року 2398-VI // База даних «Законодавство України» / ВР України. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2398-17#Text> (дата звернення: 11.12.2021).
20. Цивільний кодекс України : Закон України від 16.01.2003 р. № 435-IV. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15> (дата звернення: 11.12.2021).

REFERENCES

1. Bielova Yu. D. Tsyvilni pravovidnosyny shchodo personalnykh danykh. Khmelnytskyi : FOP Melnyk A.A., 2019. 192 s.
2. Bryzhko V. M. Zakhyst personalnykh danykh: realii ta praktyka suchasnosti. *Informatsiia i pravo*. 2013. № 3. S. 31–48.
3. Novytskyi A. Shchodo pytannia strukturyzatsii informatsiinoho prava yak naukovoï katehorii. *Aktualni problemy pravoznavstva*. 2016. Vyp. 4. S. 34–38.

4. Paziuk A. V. Mizhnarodno-pravove rehuliuвання informatsiinoi sfery (teoretychni i praktychni aspekty) : dys. ... d-ra yuryd. nauk : 12.00.11 / Kyiv. nats. un-t im. T. Shevchenka. Kyiv, 2016. 567 с.

5. Seniuta I. Ya. Zakhyst personalnykh danykh u sferi okhorony zdorovia: alhorytm zmin. *Naukovyi visnyk Khersonskoho derzhavnoho universytetu. Serii "Iurydychni nauky"*. 2014. Vypusk 6-1/2014. S. 216–221.

6. Seleznova O. M. Teoretyko-metodolohichni osnovy informatsiinoho prava Ukrainy : monohr. Chernivtsi : Misto, 2014. 408 s.

7. Regulation (EU) 2016/679 of the European Parliament and of the Council of 27 April 2016 on the protection of natural persons with regard to the processing of personal data and on the free movement of such data, and repealing Directive 95/46/EC (General Data Protection Regulation) (Text with EEA relevance). URL : <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:32016R0679>

8. Pro zakhyst personalnykh danykh : Zakon Ukrainy vid 01.06.2010 № 2297–VI. *Ofitsiyni visnyk Ukrainy*. 2010. № 49. St. 1604.

9. Pro informatsiiu : Zakon Ukrainy v redaktsii Zakonu vid 13.01.2011 № 2938–VI. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. 2011. № 32. St. 313.

10. Pro derzhavni finansovi harantii medychnoho obsluhovuvannya naselennia : Zakon Ukrainy vid 19 zhovtnia 2017 roku № 2168–VIII. *Ofitsiyni visnyk Ukrainy*. 2018. № 4.

11. Seniuta I. Ya. Zakhyst personalnykh danykh u sferi okhorony zdorovia: alhorytm zmin. *Naukovyi visnyk Khersonskoho derzhavnoho universytetu. Serii «Iurydychni nauky»*. 2014. Vypusk 6-1/2014. S. 216–221.

12. Osnovy zakonodavstva Ukrainy pro okhoronu zdorovia vid 19 lystopada 1992 roku № 2801–XII. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. 1993. № 4. St. 19.

13. Pro zatverdzhennia Polozhennia pro elektronnyi reiestr patsientiv postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 06.06.2012 № 546. *Ofitsiyni visnyk Ukrainy*. 2012. № 47. S. 23. St. 1832, kod aktu 62180/2012. 27.06.

14. Prohrama ekonomichnykh reform na 2012–2014 roky «Zamozhne suspilstvo, konkurentospromozhna ekonomika, efektyvna derzhava» : zatverdzhena Ukazom Prezydenta Ukrainy vid 12.03.2012 № 187 // Baza danykh «Zakonodavstvo Ukrainy» / VR Ukrainy. URL : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/n0004100-10> (data zvernennia: 11.12.2021).

15. Pro administratyvni posluhy : Zakon Ukrainy vid 6 veresnia 2012 roku № 5203–VI // Baza danykh «Zakonodavstvo Ukrainy» / VR Ukrainy. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5203-17#Text> (data zvernennia: 11.12.2021).

16. Pro osoblyvosti nadannia publichnykh (elektronnykh publichnykh) posluh : Zakon Ukrainy vid 15 lypnia 2021 roku № 1689–IX // Baza danykh «Zakonodavstvo Ukrainy» / VR Ukrainy. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1689-20#Text> (data zvernennia: 11.12.2021).

17. Pro publichni elektronni reiestry : Zakon Ukrainy vid 18 lystopada 2021 roku № 1907–IX // Baza danykh «Zakonodavstvo Ukrainy» / VR Ukrainy. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1907-20#Text> (data zvernennia: 11.12.2021).

18. Pro derzhavnu reiestratsiiu yurydychnykh osib ta fizychnykh osib – pidpriumtsiv ta hromadskykh formuvan : Zakon Ukrainy 15 travnia 2003 roku № 755-IV // Baza danykh «Zakonodavstvo Ukrainy» / VR Ukrainy. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/755-15#Text> (data zvernennia: 11.12.2021).

19. Pro derzhavnu reiestratsiiu aktiv tsyvilnoho stanu : Zakon Ukrainy vid 1 lypnia 2010 roku 2398-VI // Baza danykh «Zakonodavstvo Ukrainy» / VR Ukrainy. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2398-17#Text> (data zvernennia: 11.12.2021).

20. Tsyvilnyi kodeks Ukrainy : Zakon Ukrainy vid 16.01.2003 № 435-IV. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15> (data zvernennia: 11.12.2021).

Yu. Osyka. Legal regulation of the use of personal data

The article is devoted to the issues of legal regulation of personal data use. The author emphasizes that in today's informatized world, personal data of individuals have become particularly important as a self-sufficient social value and an object of legal regulation. The author emphasizes that the national legal system has formed important prerequisites for legal regulation of social relations related to personal data protection. The legal regulation of personal data is characterized by its complexity, covering the elements inherent in the subject matter of legal regulation in the field of constitutional, civil and administrative law. Comprehensive regulation of social relations in the field of personal data involves the application of a number of legislative and regulatory acts that define the rights and obligations of the subjects of relations in this area. In Ukraine, there are legislative acts relating to the protection of personal data and regulating their circulation, including the Law of Ukraine "On Personal Data Protection", the Law of Ukraine "On Information", the Law of Ukraine "On State Registration of Civil Status Acts", the Law of Ukraine "On Public Electronic Registers", etc. In addition, there are various legal acts that define the rules for processing personal data in certain areas, such as medical, social, financial, etc. Thus, at the current stage of development of public relations in the field of personal data of citizens, there is a need to codify the regulatory material and form a separate "Information Code of Ukraine", which should include the institute of personal data of citizens. In the national context of development of the personal data protection system, the leading role should also be played by the legal acts aimed at meeting the public legal requirements for the creation of a personal data protection system and its databases in various information areas and "environments".

Keywords: *personal data, information, legal regulation, codification, public administration.*

Стаття надійшла до редколегії 19 квітня 2023 року